

Sajókeresztúr községek között. Ennek folyamán azonosították a Malomszer 1. lelőhelyet, melynek területéről őskori és középkori leletanyagot gyűjtöttek.⁶⁰ E lelőhely a most azonosított késő bronzkori temetőnek helyet adó magaslattól K-re, annak lábánál található. Az általunk végzett leletmentés és a terepbejárás során bebizonyosodott, hogy a már ismert lelőhely nem ér össze a most azonosított lelőhellyel. Utóbbit a szerzett adatok alapján indokolt Malomszer 3. lelőhely néven elkülöníteni.

KOÓS JUDIT – TUTKOVICS ESZTER – KALLI ANDRÁS

192. Sajónémeti, Temetőhegy (KÖH 16278)

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) B, Á, Kk

Sajó-völgyi huszita várak című PhD disszertációhoz kapcsolódóan 2011 óta végeztünk tervásatásokat a Herman Ottó Múzeum munkatársaival a lelőhelyen. Ennek során, 2013. november 8-án terepbejárásokat folytattunk a Vár-hegy Ny-i lábánál lévő temető területén is. A helyszínen 1964-ben azonosított lelőhelyet Dobosy László és K. Végh Katalin.

A jelen terepbejárás során a sírhalmokon bronzkori, 13. századi és késő középkori leleteket találtunk. A helybeliek elmondása során a sírok ásása során jelenleg is szoktak nagyobb mennyiségű törtkőre bukkanni. A korábbi bejárók ilyen követeket és mellette habarcsdarabokat is találtak, ami alapján egy épületre következtettek.

A temetőt csak az elmúlt századok óta használják sírkertként. Helyszíne a faluhoz képest kiemelkedő térszínen található, attól vertikálisan jól elkülönülve egy teraszon fekszik. Hasonló adottságú és elkülönülő térszínen van a falu – minden bizonnyal középkori eredetű – temploma is. E helyzet, a középkori leletek, az épületre utaló nyomok mellett a terület beszédes topográfiai helyneve – Tündérpart, illetve Palotakert – utalhat egy középkori udvarházra(?), amit egy 1485. évi forrás *castello Nemphy* néven meg is említ.

SZÖRÉNYI GÁBOR ANDRÁS

193. Sajóörös határa

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye)

R, B, Ró, Sza, N?, H?, Á, Kö

Helyszíni szemlén pontosítottuk az 1975-ben az MNM-be került római köztársaság kori éremlelet lelőhelyét és a környezetben terepbejárást is végeztünk (2013. április 15. és július 2.).

Gátórház I. (KÖH 89701): A Gátórház II. lelőhelyen előkerült éremlelet helyének azonosításakor informátorunk elmondta, hogy ugyancsak a magaspárt részsíjén, az érmek előkerülésén felbuzdulva, azok találási helytől 60–80 m-re, D-re, újabb kincsek után kutatva áskálódtak és hullámvonal díszes edényeket, koponyákat és lócsontokat találtak. A vélhetően népvándorlás kori vagy honfoglalás kori temetkezéshez tartozó leletek elkallódtak.

Gátórház II. (KÖH 89703): A jelenleg lakóházként használt gátórház mostani lakójának információja segítségével megtaláltuk a korábbi tulajdonos leszármazottját, aki annak idején közreműködött a szántással felszínre került érmek helyének átvizsgálásában. Az adatközlő szerint 1963/64-ben összesen 23–24 érmet találtak. A Nemzeti Múzeumban őrzött 19 köztár-

saság kori érem záró verete Octavianus dénára Kr. e. 29–27-ből (Torbágyi Melinda meghatározása). Az elkallódott veretekről nincs információ, a lelet hírét egy tiszaujvárosi gyűjtő ismertette Gedai Istvánnal. A bejelentést követő 1975. évi helyszíni szemlén – bár fémkeresővel is kutattak – az MNM munkatársai újabb leletet nem találtak.

Az adatközlő megmutatta a lelőhelyet: a községtől K-re, a Kesznyétenre vezető úttól D-re található területen ma már átépített és gazdasági épületekkel bővített egykori gátórház melletti szántó részsíjút a melléképület építése előtt betontörmelékkel feltöltötték.

A helyszíni szemlén részt vett Torbágyi Melinda (MNM) és Nagy Zsolt egyetemi hallgató (Szeged).

Sajó magaspárt (KÖH 47030): A Sajó D-i árterületét övező magasabb (tszf. magasság 95 m feletti) kiemelkedésen található egykori gátórházról Ny-ra, a friss telepítésű (10–15 éves) erdősávot kihagyva, a Sajóöröst Kesznyétennel összekötő út É-i és D-i oldalán végzett terepbejárás során nagy kiterjedésű (kb. 850×550 m-es), de pontosan le nem határolt lelőhelyen intenzívebb őskori (rézkor, bronzkor) és Árpád-kori, középkori településmaradványokat és szórványosan római császárkori telepnyomokat találtunk és lokalizáltunk. A településnyomok minden bizonnyal a Gátórház felé húzódó 100×150-m-es földnyelvre is kiterjedtek, de itt az említett erdősáv aljnövényzettel borított felszínén a bejárás eredménytelen volt.

A lelőhely ÉK-i részén végzett bejárás 2003-ban Pusztai Tamás őskori és Árpád-kori telepnyomokat lokalizált.

A terepbejárás 2013-ban Torbágyi Melinda (MNM).

SIMON LÁSZLÓ

Sajószentpéter, Harmadik vető.
Kiegészített oldalfalú négyzetes gödör (S282)

194. Sajószentpéter, Harmadik vető, 2. lelőhely (KÖH 58706)

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Ge

A lelőhelyen 2013-ban is folytatódott a megelőző régészeti feltárás.⁶¹ Miután 2011-ben valamivel több, mint 4000 m²-t sikerült megkutatni, ebben az évben a maradék 9000 m² került kutatásra. Az ásatás május 7-től augusztus 30-ig tartott kisebb

60 RKM 2010, 335.; HOM Adattár 4861-10.

61 RKM 2011, 152.; RKM 2013, 87.; L. Hajdú Melinda: A Herman Ottó Múzeum régészeti kutatásai 2013-ban. A Herman Ottó Múzeum évkönyve 53(2014), 250.